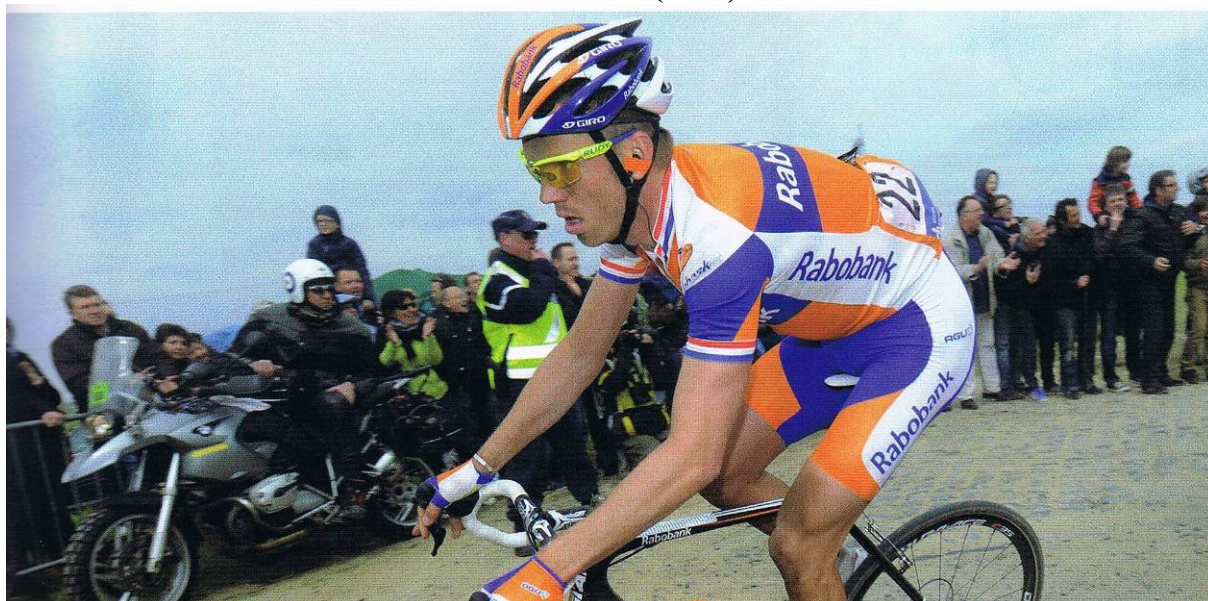

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

De Laatste Kampioen deel 1 Lars Boom (1985)

Lars Boom onderweg in Parijs-Roubaix 2012, waarin hij als zesde zou eindigen. (foto Cor Vos)

Valt de appel niet ver van de Boom of is het wielrennen hem met de ‘Pol’-lepel ingegeven ?

In 1889 kroonde Johan Verlinden, zoon van de dorpsarts, zich tot de eerste Vlijmense wielerkampioen. Honderdvijfentwintig jaar en heel wat Vlijmense wielerkampioenen later is Lars Boom voorlopig de laatste vertegenwoordiger van dit welhaast uitgestorven ras.

De meesten denken, dat Lars Anthonius Johannes Boom - zoals de Sporza-wielerverslaggevers hem nogal eens willen noemen - zijn wiel-DNA alleen van zijn vader heeft. Walter kon inderdaad ook ‘een aardig stukje fietsen’ en werd met het tijddritteam van wielclub De Zwaluw in 1979 zelfs Nederlands Kampioen. Maar veel minder bekend is dat Lars ook van moeders kant wielergenen heeft meegekregen. Riet’s moeder Fientje, Lars’ oma dus, had twee wielrennende broers, Frans en Mari van de Pol. Vooral Frans van de Pol kwam net voor en in het begin van de Tweede Wereldoorlog in wedstrijden uit, en stond in 1941 zelfs aan het vertrek van het eerste criterium dat in Vlijmen werd verreden.

*Eind jaren dertig van de vorige eeuw: Frans van de Pol, oud-oom van Lars via moeders kant, met een overwinningskrans.
(part.coll.)*

1997, Drunen: Lars (in het midden met rode helm) aan het vertrek van zijn allereerste wedstrijd. (Archief Riet Boom-Verboord)

1997, Deurne: als veldrijder was Lars meteen in zijn element. (Archief Riet Boom-Verboord)

Na een aantal jaren op judo gezeten te hebben schakelde Lars, gestimuleerd door vader Walter, die er zelf nog dikwijls voor een training op de racefiets op uittrok, over op de wielersport.

Op elf-jarige leeftijd stond hij op 6 april 1997 voor het eerst

aan het vertrek van een wedstrijd, en wel in Drunen, waar hij beslag legde op de zesde

plaats. Lars reed in zijn eerste jaar als jeugdrenner meteen met de besten mee. In een dikke-banden-wedstrijd in Schijndel werd hij zelfs eerste, maar tot een overwinning als licentiehouder wist hij niet meteen te komen. Op het einde van dit eerste seizoen was het dan toch raak: op 21 september behaalde Lars in Uden zijn eerste officiële zege. Daar had hij eigenlijk al eerder op gerekend, want in het midden van dit seizoen ging hij twee weken op hoogtestage, waarbij hij zelfs de Alpe d'Huez beklom. De eerste wedstrijd na dit trainingskamp kwam hij wel wat snelheid tekort en behaalde met zijn elfde plaats in Huijbergen zo ongeveer de minste uitslag van het seizoen.

De overwinningen gingen pas echt goed binnenkomen, toen Lars 's winters ook nog ging veldrijden. Hij startte voor het eerst als veldrijder in Driebergen (11 oktober 1997) en behoorde in het cyclocrossen meteen tot de eliterenners in zijn leeftijdscategorie. Vanaf het crosseizoen 1998-1999 begon zijn veldrijthegemonie.

Zijn eerste kampioenschap behaalde Lars op 12 december 1998, toen hij in Wierden de Nederlandse titel in het veldrijden in categorie 5 behaalde, en meteen ook voor de eerste keer op de cover van een wielertijdschrift verscheen.

1998, Wierden: Lars behaalt zijn eerste kampioenstitel. De redacteur van Wierderrevue toonde met zijn keuze voor Lars (en in het kadertje Wim Stroetinga) op de voorpagina van WR-Nationaal zijn oog voor talent. Van alle medaillewinnaars hebben naast Lars alleen Marianne Vos en Wim Stroetinga in latere jaren nog van zich doen spreken.

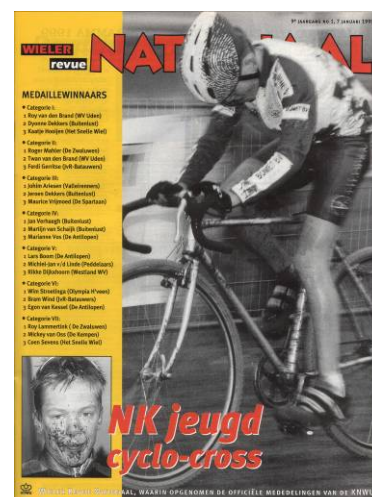
1997, Uden: Lars op weg naar zijn eerste officiële overwinning. (Archief Riet Boom-Verboord)

1997, Uden: voor het eerst op de hoogste trede van het erepodium! . (Archief Riet Boom-Verboord)

1997, het afzien op de Alpe d'Huez bracht niet meteen het gewenste resultaat. (Archief Riet Boom-Verboord)

2000: Opnieuw Nederlands veldritkampioen! (Archief Riet Boom-Verboord)

En daarna ging het snel. Alle daaropvolgende jaren werd Lars Nederlands Kampioen veldrijden in zijn categorie: in 2000 in categorie 6, in 2001 bij de nieuwelingen, in 2002 en 2003 bij de junioren, in 2004, 2005 en 2006 bij de espoirs (de beloften, renners onder 23 jaar), en in 2007 (nog belofte zijnde!), 2008 2009, 2010, 2011 en 2012 bij de elite (beroepsrenners). Omdat Lars ook op de weg uitmuntende

prestaties neerzette, werd hij door Piet Kuijs (scout bij het team van Rabobank)

getest in de zogenaamde Ardennen proef en

2003, Monopoli (It): Lars op weg naar zijn eerste wereldtitel (foto Cor Vos)

zo kwam hij in 2002 bij het juniorenteam van Rabo terecht. In 2002 was hij bij de junioren meteen al een van de grote favorieten voor de wereldtitel in het veldrijden. Op het snelle parcours in het Belgische Zolder maakte Lars op de dag dat Willem-Alexander in het huwelijk trad met Maxima een mislukte start. Hij zat achter een valpartij, raakte ver achterop en kwam nooit meer in de

wedstrijd(38ste). Een jaar later (2003, en ondertussen rijdend voor het Belgische Sweet Paradise - Quick Step,

Lars maakte er een gewoonte van om de eerste nacht in de kampioenstrui te slapen. (Archief Riet Boom-Verboord)

2003, Monopoli (It): De eerste wereldtitel is binnen (foto Cor Vos)

2003, WK Monopoli (It): Het erepodium, v.l.n.r. Eddy van Ijendoorn (2de), Lars en Zdenek Stybar (3de) (foto Cor Vos)

omdat de juniorenafdeling van Rabo was opgeheven) liet Lars er in Monopoli (Italië) geen twijfel over bestaan wie de beste veldrijder bij de junioren was. Na een wat afwachtende start, waarbij hij eerst de Italiaan Zampredi liet uitrazen, schudde

Lars na twee rondjes de concurrentie van zich af en reed hij door een snijdende

2004, Vossem (B): Een 'vergeten' Kampioenschap: Lars in de trui van Europees Kampioen (Archief Riet Boom-Verboord)

zeewind en op het door de nachtelijke regen glad en glibberig geworden parcours onbedreigd naar zijn eerste wereldtitel. Als belofte (elite-renners onder 23 jaar)

2007, WK beloften, Hoogleden (B): Heel even maar dulde Lars zijn grote rivaal Niels Albert in zijn spoor. Daarna soleerde hij ontketend naar de zege. (part.coll.) (foto Cor Vos)

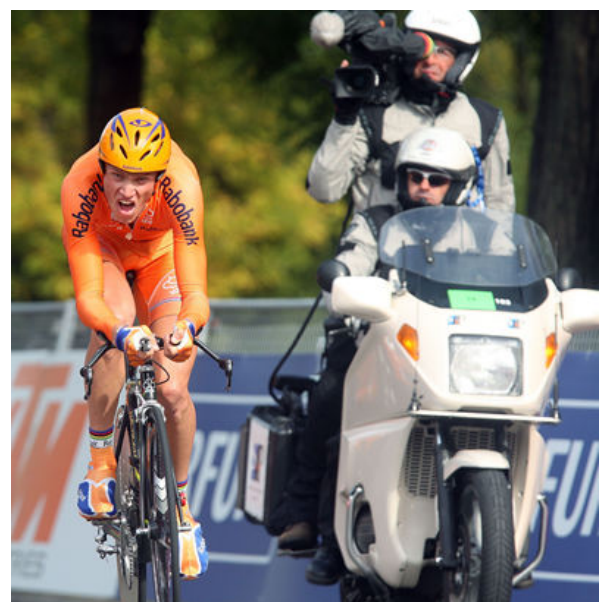
WK 2007: Het erepodium in Hoogleden. V.l.n.r. een ontgoochelde Niels Albert (B, 2de), wereldkampioen Lars en de verrassende Romain Villa (F, 3de) (part.coll.)

keerde Lars in 2004 terug naar Rabobank. Na een veertiende stek op het Wereldkampioenschap voegde hij nog maar even een Europese titel aan zijn palmares toe, door in het Belgische Vossem thuisrijder Niels Albert en de Tsjech Martin Bina ruim voor te blijven. Op het daaropvolgende Wereldkampioenschap in 2005 werd Lars negende. In 2006 werd het Wereldkampioenschap veldrijden verreden in eigen land (Zeddam). Samen

met zijn grote rivalen Niels Albert en

Zdenek Stybar bleef Lars in een door een bevroren ondergrond snelle wedstrijd in de finale voorop, maar in de eindsprint trok Stybar aan het langste eind en moest Lars met de tweede plaats genoegen nemen. De revanche kwam een jaar later (2007) in het Belgische Hoogleden. Een maand eerder was Lars voor het eerst in zijn carrière Nederlands Kampioen bij de Elite (beroepsrenners) geworden, maar op het wereldkampioenschap startte hij voor de laatste keer bij de beloften (Espoirs). Even leek het erop dat Niels Albert hem het vuur na aan de schenen ging leggen, maar Lars kwam al snel in zijn ritme, trok vol door en liet Albert ter plekke. Van titelverdediger Stybar was al

helemaal geen sprake meer en Lars reed onbedreigd

2007, WK tijdrijden, Stuttgart. Lars op weg naar zijn tweede wereldtitel in één jaar. (foto Cor Vos)

naar zijn tweede wereldtitel. Later in het jaar voegde Lars nog een wereldtitel toe aan zijn

2007, WK tijdrijden Stuttgart. Het erepodium bij de beloften: v.l.n.r. Mikhail Ignatiev (Rus, 2de), Lars en Jerome Coppel (F, 3de) (foto Cor Vos)

palmares.

Als Nederlands kampioen bij de Espoirs reed Lars op het wereldkampioenschap tijdrijden in Stuttgart naar een onverwachte triomf door de Rus Mikhail Ignatiev een nipte negen seconden voor te blijven. Deze dubbele wereldtitel leverde Lars meteen ook de Gerrit Schulte Trofee op als beste Nederlandse renner van het jaar 2007. 2008 werd zijn laatste seizoen als belofte, maar op het Wereldkampioenschap veldrijden besloot Lars voor het eerst uit te komen

2008, WK veldrijden Elite, Treviso (It): In de laatste ronde verschaft Lars al zijn concurrenten en wordt opnieuw Wereldkampioen. Op het erepodium v.l.n.r. Zdenek Stybar (Tsj, 2de) Lars, en Sven Nijis (B, 3de) (foto's Cor Vos)

bij de Elite (beroepsrenners). In het Italiaanse Treviso was het parcours weinig selectief, en bleef een grote groep van zestien renners bijeen. Lars controleerde de wedstrijd, maar uiteindelijk leek het op een massasprint uit te gaan draaien. In de laatste ronde plaatste Lars, goed gecoverd door Reinier Groenendaal, een verschroeiende demarrage. Ondanks heftig verweer van de uittredende wereldkampioen Vervecken bleef Lars uit de greep van zijn achtervolgers en schreef hij opnieuw een Wereldtitel bij op zijn erelijst. In 2009 werd het Wereldkampioenschap in Hoogerheide verreden, een thuiswedstrijd voor Lars dus, die als grote favoriet aan het vertrek kwam. Het eindigde in een deceptie. Al vanuit het vertrek bleek dat hij niet in zijn beste vorm stak. Mede door een verkoudheid die hij een week eerder had opgelopen in de cross van Milaan, kwam Lars nooit in de wedstrijd en eindigde zijn laatste optreden in een wereldkampioenschap in het veldrijden met een twintigste plaats. In latere jaren zou Lars 's winters steeds nog wel enkele veldritten rijden en ook nog tot en met 2012 Nederlands Kampioen in deze discipline worden, maar aan het wereldkampioenschap cyclocross zou hij nooit meer deelnemen.

Als veldrijder won Lars wereldbekerkoersen in Pijnacker (2008, 2009), Liévin (F, 2008), Hoogerheide (2008), Nommay (F, 2009) en Zolder

Als modderman is Lars dit veldritseizoen (2013/2014) niet te bewonderen. (foto Cor Vos)

(2010). Eveneens won hij veldrit-‘klassiekers’ in Overijse en Baal (in 2006), in Loenhout (2007), in Leudelange (Lux, 2010) en in Mol (2011).

Lars kwam na zijn overstap naar het wegrennen ’s winters altijd nog wel enkele keren aan het vertrek van een veldrit. Deze winter (2013/2014) past dit echter niet in zijn voorbereiding op het nieuwe wegseizoen, en zal hij dus voor het eerst sinds 1997 niet meer als ‘crosser’ te bewonderen zijn.

2007, Zaltbommel, NK tijdrijden: Lars neemt de gelukwensen van zijn supporters in ontvangst. (part.coll.)

Santaram (Port), in de tijdrit en het eindklassement van de Triptyque des Monts et Chateaux (B) en in de derde rit van de Thüringen Rundfahrt, waar hij tweede werd in het algemeen klassement. Op het Nederlands kampioenschap tijdrijden bleef Kai Reus hem nog de baas, maar een jaar later, in 2007, greep hij in Zaltbommel eerst de nationale trui en wat later in Stuttgart (D) ook de regenboogtrui in deze discipline. In 2007 won hij ook nog de proloog in de Ronde van Normandie (F), de proloog, de vijfde rit en het eindklassement in de Ronde van Bretagne, de Omloop van de Kempen en de proloog, de vierde en de zesde rit in Olympia's Tour door

In 2009 ging Lars over van het Pro-Continental-team (beloften) van Rabobank naar het Pro-Tour-team (beroepsrenners) en richtte hij zich voortaan vooral op de weg.

Als belofte had hij ondertussen ook al de nodige successen in wegwedstrijden geboekt. Bij de junioren werd Lars in 2003 al eens derde in de Classique des Alpes, waar hij het nodige klimtalent liet zien. In 2005 won Lars als belofte de tijdrit in de Triptyque des Barrages (B), waar hij ook het eindklassement won. Ook de tweede rit in de Tour de la Somme (F) was een prooi voor hem. In 2006 was hij de sterkste in de tijdrit en het eindklassement van de Volta oa

2008, Olympia's Tour: tweemaal ritwinst en eindwinnaar. (foto Cor Vos)

2008, Ootmarsum, NK weg Elite: Belofte Lars neemt de maat van oude rot Koos Moerenhout. (foto Cor Vos)

Nederland, waar hij na een aantal dagen in de oranje leiderstrui gereden te hebben, het slachtoffer werd van de sterkte van zijn eigen team en tenslotte ‘slechts’ vierde werd in het eindklassement. In 2008, zijn laatste jaar als belofte (elite onder 23 jaar), won Lars de derde en zesde (chrono) rit in de Ronde van Bretagne, de zevende (tijdrit) en achtste rit en het eindklassement in Olympia's Tour, de vijfde rit, de ploegentijdrit en het eindklassement in de Volta a Lleida

(Esp), de eerste, vijfde en zevende rit in

2008, Oudenbosch, NK tijdrijden: Ondanks een lekke band in de laatste kilometers veroverft Lars (nog altijd Belofte zijnde) de Nederlandse titel bij de Elite-renners. Op het erepodium onder de basiliek van Oudenbosch v.l.n.r. Joost Posthuma (2de), Lars, en Koen de Kort 3de) (part.coll)

het Circuito Montanes (Esp) en de vierde rit in de Vuelta a Leon (Esp). Op het Nederlands Kampioenschap op de weg bij de Elite (beroepsrenners) zorgde Lars voor opnieuw een daverende verrassing door als belofte het volledige Nederlandse beroepsrennerslegioen achter zich te laten. In de slotfase van de wedstrijd, die in Ootmarsum verreden werd, liet hij allereerst Nikki Terpstra ter plekke, achterhaalde luttel kilometers voor de eindstreep de alleen op kop rijdende Koos Moerenhout en klopte deze voor dezelfde werkgever (Rabobank) rijdende titelverdediger gedecideerd in de eindsprint. Drie maanden later schreef Lars nog

2009: Winnaar Ronde van België. V.l.n.r. Koos Moerenhout (2de), Lars, en Dominique Cornu (B) foto Cor Vos)

maar eens een Nederlandse titel op zijn naam, opnieuw bij de 'grote' jongens. In Oudenbosch was hij ongenaakbaar in de strijd om de tijdrittitel. Al na de eerste van de twee af te leggen ronden had Lars een grote voorsprong ten opzichte van zijn grootste concurrenten opgebouwd. Toch werd het nog even spannend, want met Oudenbosch al in zicht moest Lars nog even van fiets wisselen vanwege een lekke band. De fietswissel kostte hem echter amper tijd en ook zijn ritme werd niet gebroken door het oponthoud, zodat hij de nummers twee en drie,

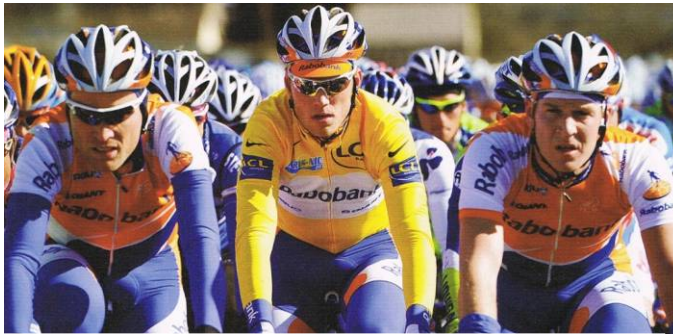
2009, Ronde van Spanje: Winnaar van de 15de etappe Jaén – Cordoba (foto Cor Vos)

Joost Posthuma, en Koen de Kort, toch nog ruim voor bleef. In zijn eerste jaar als 'echte' beroepsrenner (2009) schreef Lars zonder een rit op zijn naam te schrijven, maar wel op basis van een goede tijdrift,

2009, Ronde van Spanje, 15de etappe: Huldiging. (foto Cor Vos)

waarin hij tweede werd achter Sebastien Rosseler, de Ronde van België op zijn naam. En in zijn eerste grote Ronde, de Vuelta d'Espagna presteerde hij het om meteen maar de vijftiende rit te winnen. Daarmee maakte hij een einde aan een periode van vier jaar, waarin het geen enkele Nederlander gelukt was om een rit in Tour, Giro of Vuelta te winnen. In de rit Jaén – Cordoba was Lars mee met een kopgroep van dertien renners, die een voorsprong van niet minder dan 25 minuten op het peloton bijeen reden. Op zo'n 25 kilometer voor het einde ging Lars er op een klimmetje alleen vandoor, om met een voorsprong van anderhalve minuut op de eerste achtervolgers in Cordoba aan te komen. In het eindklassement was er een 55ste plaats voor Lars.

2010, Parijs - Nice: Na winst in de proloog in de Gele leiderstrui. (foto Cor Vos)

2010, Tour de France, Grand Départ in Rotterdam: Lars onderweg in de proloog. (part.coll.)

2010 begon flitsend met een proloogzege in Parijs – Nice, waarna hij twee dagen de gele leiderstrui mocht dragen. Ook in de voorjaarsklassiekers liet Lars zich zien. In de E-3 Prijs Harelbeke werd hij vijfde. Voor het eerst startte Lars in de Tour de France, die in 2010 in Rotterdam vertrok. Menigeen dichtte hem na zijn succes in Parijs-Nice een korte stek in de proloog en wellicht de gele trui toe, maar dit bleek nog wat te hoog gegrepen. Lars reed de Tour netjes uit op een 129ste plaats. Op het einde van het seizoen was hij de snelste in de Grote Prijs Jef Scherens in Leuven.

2011, Qatar: Sneller dan Fabian Cancellara in de proloog ! (foto Cor Vos)

2011, Tour of Britain: Op een van de vele klimmetjes laat leider Lars het peloton pijn leiden. (foto Cor Vos)

In 2011 was Lars opnieuw de snelste in twee prologen, ditmaal in de Ronde van Qatar en in de proloog van de Dauphiné Liberé. Ook won hij met het team van Rabobank in een ploegentijdrit de proloog van de Tirreno – Adriatico. Omdat Lars wel zo slim was om als eerste over de eindstreep te komen, mocht hij in deze Italiaanse rittenkoers ook nog de leiderstrui aantrekken. Daarnaast won hij de derde en de zesde rit en het eindklassement van de Ronde van Groot-Brittanje. Eerder in het jaar had hij zich in de

voorjaarsklassiekers al onderscheiden met een 10de plaats in de Omloop van het Nieuwsblad, een 9de stek in Gent-Wevelgem en een 12de plek in Parijs-Roubaix. Door een knieblessure viel hij voortijdig uit in de Tour de France.

2012, ZLM-Toer: In de derde rit klopt Lars topsprinter Mark Cavendish. (foto Cor Vos)

In 2012 is Lars de snelste in een rit in de Ster-ZLM toer. Daar presteert hij het om Wereldkampioen Mark Cavendish in de sprint te kloppen, maar deze blijft hem in het eindklassement wel nipt voor. De eindzege in de Ster-ZLM toer ziet Lars dus aan zich voorbij gaan, maar hij wint wel de enige Pro-Tour etappewedstrijd van België en Nederland! Hij schittert op de Muur van Geraardsbergen, waar

hij in de laatste etappe oud-wereldkampioen Alessandro Ballan

2012, EnecoTour: Op de Muur van Geraardsbergen pakt Alessandro Ballan (l.) de ritzege, maar wint Lars Boom (r.) het eindklassement. (foto Cor Vos)

moet voorlaten, maar wel het eindklassement van de EnecoTour naar zich toe trekt. In de voorjaarsklassiekers duurt het lang voordat Lars op stoom komt, maar in zijn favoriete klassieker Parijs-Roubaix is hij op afspraak. Lang lijkt het erop, dat hij na de ongenaakbare Tom Boonen het podium gaat halen, maar in de slotfase verkrampst hij en wordt het niettemin een mooie zesde plaats. Tijdens de Nederlandse Kampioenschappen wordt hij zowel in de wegrit als in de tijdrit tweede. Op de Olympische Spelen in Londen laat hij zich in de slotfase verrassen door de lepe Kazak Alexandre Vinokourov en de wat onhandig sprintende Combiaan Rigoberto Uran. Het wordt een mooie 11de plaats, maar vriend en vijand zijn het er over eens, dat er veel meer in had gezeten! In de Ronde van Spanje van 2012 wordt hij 107de. Op het Wereldkampioenschap in Valkenburg komt hij tijdens de laatste beklimming van de Cauberg in het gedrang opgesloten te zitten. Zodoende ziet hij de latere winnaar Philippe Gilbert niet eens vertrekken. Maar op het wat vlakkere gedeelte naar de aankomst weet hij

2012, Londen, drie Vlijmense deelnemers aan de Olympische Spelen. Lars tussen het tweetal dat wel een Gouden Medaille won: de hockeydames Maartje Goderie (l.) en Carolien Dirkse van den Heuvel (r.) (foto Sjef van Engelen)

2012, WK Valkenburg: In een machtige eindsprint veroverd Lars de vijfde plaats. (foto Cor Vos)

zich toch weer naar voren te werken om in de eindsprint nog een knappe vijfde plaats te veroveren.

In 2013 komt Lars weer eens vliegend uit de startblokken. Er is er winst in de tijdrit in de Ronde van de Middellandse Zee en in een rit in de Tour de Haut-Var, waar hij in het

2013, Ronde van de Middellandse Zee: Lars op weg naar de overwinning in de tijdrit. (foto Cor Vos)

eindklassement de tweede plaats bemachtigt.

In de voorjaarsklassiekers laat Lars zich opnieuw van voren zien met met een 11de plaats in de Ronde van Vlaanderen en een 14de plek in Parijs-Roubaix. Net voor de Tour de France wint hij niet alleen de lastige etappe met aankomst op de stuwdam van La Gileppe in Wallonië, maar ook het eindklassement van de Ster-ZLM Toer, die in Boxtel aankomt. In de Tour de France laat hij zich vanaf dag één in de frontlinies zien,

en rijdt hij zelfs met de kopgroep

over de Alpe d'Huez, maar korte rituitslagen zijn hem niet gegund. In het eindklassement wordt Lars 105de.

Lars start als een van de favorieten voor de eindoverwinning in de EnecoTour, die dit jaar ook een etappeaankomst heeft in Vlijmen. Na de dagen te voor al bonificatiesecunden gesprokkeld te hebben, brengt Lars in de vierde etappe Vlijmen in vuur en vlam. De etappezege moet hij aan de snelle André Greipel laten, maar zijn derde plaats in de massasprint is voldoende om zich in

2013, ZLM-Toer: Ritwinnaar op La Gileppe. (foto Cor Vos)

2013, Tour de France: Zeventien jaar later! Opnieuw afzien op de Alpe d'Huez, maar dit keer wel met wat meer supporters. (foto Cor Vos)

wordt hij in de Ardennen-etappe uit de trui gereden, maar in de laatste etappe met aankomst op de Muur van Geraardsbergen stelt hij wel met een derde plaats de Rode trui van het puntenklassement veilig.

eigen dorp in de Witte leiderstrui te laten hijsen. Helaas

2013, Succesvol op Brabantse wegen: Links als eindwinnaar in de ZLM-Toer, met links de burgemeester van Boxtel Mark Buijs, rondemiss Sophie Cevaal en natuurlijk dochtertje Kee. Rechts als veroveraar van de Witte leiderstrui in de EnecoTour in het eigen Vlijmen. (foto's Ad van Kessel)

Bronnen :

- Stadsarchief 's-Hertogenbosch, Brabants Dagblad.
- WielerRevue.
- Wielerland Magazine
- 10 Jaar successen Rabo wielerploegen, september 2005.
- In Koers! 10 jaar fietsen met Rabobank, 2006.
- Primo, nummer 05, 2009.
- Dit is onze Tijd, 2008, Thijs Zonneveld.
- Helden, nummer 7 (april 2010),
- Helden, nummer 12 (november 2012).
- Archief Riet Boom – Verboord
- <http://larsboomofficial.com/>
- Foto's Ad van Kessel
- Foto's Cor Vos